

Alain de Benoist

Autor: Redakce Free West Media

Proslulý francouzský spisovatel a filozof Alain de Benoist v exkluzivním rozhovoru hovoří o podle jeho slov okupovaném evropském kontinentu, aktuálních amerických pokusech zastavit projekt Nord Stream 2 či moci trhů.

Jak působí okupace na okupované? Liberalismus uznává jedinou formu suverenity, tu jednotlivce. Národy i kultury tedy vidí jako pouhé množiny jednotlivců a podstatu jejich vztahů proto redukuje na právní vztahy a tržní směnu. Z Evropanů se v angloamerickém světě stali spotřebitelé a podle de Benoista prý dokonce přestali být občany svých vlastních zemí.

FWM: Pane de Benoiste, americký vyslanec v Berlíně obesílal před několika týdny vyděračskými dopisy německé společnosti, které se podílejí na výstavbě plynovodu Nord Stream 2. Cítí se podle vás být Američan ve vztahu k Německu a Evropě v takto silném postavení právem?

AdB: Američané se cítí silní, protože si uvědomují slabost Evropanů. Každodenní zpravodajství jasně ukazuje, že Evropská unie není evropskou mocností, ale pouze evropským trhem. I na

tomto trhu navíc Američané mají značný vliv. Velice důležitá je třeba exterritorialita amerického práva, díky níž se Washington může snadno bránit různým finančním či obchodním operacím a vlivu. Několik francouzských bank tak například dostalo miliardové pokuty, protože nedodržovaly americké sankce proti té či oné zemi.

FWM: Stručná otázka - je Německo či Evropa, tedy lépe řečeno EU - „okupovaným územím“?

AdB: Ano, lze myslím právem hovořit o „okupovaném území“, byť termín „okupace“ může být poněkud mnohoznačný. Netrpíme pod knutou nějaké brutální heteronomie, ale působí na nás velice neúnavná „měkká moc“. Mluvit bychom mohli také o „kolonizaci“, která však započala ve sféře smýšlení a hodnot.

FWM: Funguje zde jakýsi „stockholmský syndrom“, kdy se sami porobení dožadují své okupace?

AdB: Známe příklady otroků, kteří si zamilovali své okovy. Co se Spojených států týče, jsou Evropané s americkou nadvládou nejen srozuměni, ale sami se na ní spolupodílejí, právě proto, že jejich myšlení, vztahná soustava i hodnoty byly kolonizovány cizím vlivem a módou. Následně tak už dokáží myslet jedině v intencích vládnoucí ideologie, jíž je – jak tomu ostatně bývá – ideologie vládnoucí třídy.

FWM: Co Macronova Francie? Je i ona „okupační zónou“? Není snad v této zemi tradičně silný duch nezávislosti a suverenity?

AdB: Francouzská suverenita, jejímž nejlepším a nejznámějším ztělesněním byl generál Charles de Gaulle, dnes zůstává tak nanejvýš zašlou vzpomínkou. Ani Francii se totiž nevyhnula vlna nahlodávání suverenity, nedílný to souputník liberálně kapitalistické globalizace. Národní státy byly postupně připraveny o svou politickou, hospodářskou, finanční a dokonce i vojenskou suverenitu, aniž by ji ale přesunuly na vyšší úroveň. Carl Schmitt se nemýlil, když napsal, že suverénem je ten, kdo rozhoduje.

FWM: A kdo rozhoduje dnes?

AdB: Jsou to finanční trhy, kdo diktuje svou vůli.

FWM: Jak tento „soubor liberálních transatlantických hodnot“ ovlivňuje život v Německu a zbytku Evropy?

AdB: V prvé řadě prostřednictvím informačních sítí, zábavního průmyslu a tak zvaných „internetových obrů“ („systém GAFA“: Google, Apple, Facebook, Amazon). Obecně pak lze tento způsob smýšlení vysvětlit vymizením existenčních znaků, vyvolaným logikou kapitálu. Kapitalismus je ukotven v logice amorálnosti (*hybris*) a nekonečna. Proto je nutné odstranit všechny kulturní, politické i společenské překážky, jež by mohly bránit agresivní expanzi globálního trhu. Výsledkem je systém, v němž sice všechno pozbylo svou hodnotu – ale vše

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

má svou cenu.

FWM: A jaké má americká nadvláda dopady psychologicko-kulturní?

AdB: Amerika sice je hlavním vektorem kapitalistického systému, nikoliv však jeho středem. Takovéto systémy centrum nemají a nemá tedy smysl snažit se najít „ty, kdo jsou za to všechno zodpovědní“. Marx se nemýlil, když psal o „automatismu“. Hlavní důsledky této hegemonie vidím v neotřesitelné víře v pokrok, tzv. lidská práva a přesvědčení o výlučné důležitosti tržních hodnot. Připočtíme k tomu i škody, napáchané v Evropě všeobecným rozšířením specificky amerických idejí jako politická korektnost nebo tzv. „genderová teorie“.

FWM: Je vůbec možné, aby národ zapomněl na svou suverenitu nebo se ji dokonce „odnaučil“?

AdB: Ale pochopitelně! Jedinou liberalismem uznávanou formou suverenity je suverenita jednotlivce podle pojetí člověka coby „*homo oeconomicus*“. Národy i kultury tak jsou pro liberály pouhé množiny jednotlivců, podstatu jejichž vztahů lze zredukovat na právem vymezené smluvní vztahy a tržní směnu. Takto chápaní lidé už se identifikují nikoliv jako občané, ale jako spotřebitelé.

FWM: Lze vůbec „Evropskou unii“ považovat za evropský výtvar nebo se ve skutečnosti jedná o transatlantický projekt?

AdB: Evropská unie byla hned od prvopočátku budována v rozporu se zdravým rozumem. Politickým i ideologickým obzorem jejích tvůrců totiž vždy byly výhradně liberální demokracie, ideologie lidských práv a logika kapitalismu. Během studené války byly USA automaticky spojeny s antikomunismem: šlo přece o obranu „svobodného světa“. Po zhroucení sovětského systému jí už nebylo třeba, a NATO tak mělo být rozpuštěno společně s Varšavskou smlouvou. USA se však nikdy nevzdaly svého nepřátelství vůči Rusku, jež podle mě od počátku bylo tím skutečným důvodem animozity k Sovětskému svazu. Proto chce i dnes Washington mít takovou Evropu, u které si může být jistý, že se rozhodně neobrátí na východ.

FWM: Jak úzce s touto okupací souvisí problém bezbřehé imigrace do Evropy?

AdB: Z pohledu liberalismu vlastně imigrace žádný velký problém není: vždyť se v Evropě neusazují Turci, Alžířané, Malijci nebo Afghánci, ale jen noví jednotlivci a spotřebitelé. A protože už neuznáváme odlišnosti kulturní, náboženské atd., stávají se lidé v zásadě zaměnitelnými. Zaměstnavatelé pak už odedávna imigranty využívají k vytvoření tlaku na snižování mezd. „Morální levice“, která imigraci podporuje z „humanitárních“ důvodů, jim využívání této „rezervní armády kapitálu“ jen dále usnadňuje. Chová se tak jako levicový garant politického aparátu kapitálu. Se socialismem v tradičním slova smyslu to samozřejmě nemá společného zhora nic.

FWM: Jakou roli sehrávají v „transatlantických hodnotách“ kulturní, národní,

místní či náboženské identity?

AdB: Jak už jsem naznačil, spíš druhotnou. Kapitalistický a liberální náhled na svět přiznává kolektivním hodnotám naprosto mizivou hodnotu. Ideologie lidských práv, moderní plod středověkého nominalismu založený na teorii subjektivních práv, totiž tvrdí, že jsme v první řadě lidmi a teprve potom muži a ženami nebo obyvateli konkrétní země. Přestáváme být také nositeli specifické kultury i mluvčími specifického jazyka.

FWM: Nejde to naprosto proti zdravému rozumu?

AdB: Nepochybně. Když už, tak je přece naše příslušnost k lidstvu odvislá od zprostředkovatelství kultury, která k zachování své identity musí mít kontrolu nad podmínkami své sociální reprodukce.

FWM: Vede z této okupace vůbec nějak mírumilovná cesta ven?

AdB: Především bychom se na ukončení této „okupace“ nejprve měli sami shodnout. Pak uvidíme, jakých prostředků bude třeba užít k jejímu setřesení.

FWM: Jaká by podle vás měla být úloha Německa a Evropy mezi mocenskými póly: Západem, Ruskem a Čínou?

AdB: Ve stále výrazněji multipolárním světě nabývají nejvýznamnější geopolitické kategorie znovu na významu. Základní rozdělení na pevninské a námořní mocnosti, jež rozlišuje mezi politikou a obchodem, pevným a tekutým, územím a sítí nebo hranicí a řekou, získávají novou důležitost. Evropa se musí zbavit závislosti na americké námořní moci a být v solidaritě s kontinentální logikou země.

Rozhovor s Alainem de Benoist 'Europe is a colony of the financial markets' vyšel na stránkách Free West Media 25. února 2019.